

وعده‌ها

طنزیم

هومن جعفری

«در درجه اول خدا را شکر می‌کنم که سلامتی خودم را دوباره به دست آوردم و به میادین برگشتم و بعد از آن از کادرفنی سایپا بابت اعتمادی که به من داشت، ممنونم. کادرفنی خیلی به من کمک کرد و امیدوارم بتوانم با عملکردم زحماتشان را جبران کنم.» اینها جملات مرتضی آقاخان است که بعد از یک سال و نیم مصدومیت در استقلال، امسال از این تیم کنار گذاشته شد و بعد هم وعده داد که حتما جبران می‌کند! البته مرتضی جان قرار بود زودتر جبران کند ولی الان هم که فصل روبه پایان است تازه وعده آینده را می‌دهد که باید جبران کنم! الان دو سال است که همه منتظرند آقاخان یک چیزی از خودش نشان بدهد یا دست‌کم یک چیزی را جبران کند یا حداقل یک کار خاصی انجام بدهد. اگر شما دیدید به ما هم خبر بدهید.

خیال ما راحت شد

استاد کالدرن اعلام کرده‌اند که متأسفانه نمی‌توانند برای شرکت در جشن قهرمانی پرسپولیس به تهران بیایند. خب دست‌کم خیال‌مان از بابت مسائل منشوری و هتل و میهمانان ویژه راحت شد.

اول مظلوم لیگ

دیروز متوجه شدیم که همه ما در مورد بزرگترین قربانی فصل داوری اشتباه می‌کردیم چرا که این قربانی تیمی نیست جز سپاهان! شاهدش هم جناب آقای جلال امیدیان که فرموده: «سپاهان بیشترین ضرر را از داوری ها کرده»! یعنی بر این مظلومیت سپاهان چطور اشک بریزیم که حق مطلب ادا شود؟

عکس از نعیم احمدی / ایران ورزشی ■ Nimi. Ahmadi

خروج از پوستین استرا در مسیر معمولی شدن

سامان موحدی راد

این روزها خیلی درباره تفاوت استقلال فرهاد و استراماچونی صحبت می‌کنند. امتیازات دو مربی را در اولین تجربه‌های حضورشان روی نیمکت با هم مقایسه می‌کنند و سعی می‌کنند از این اعداد تحلیل‌هایی را هم استخراج کنند. شاید اما مهم‌ترین تفاوت استقلال فرهاد با استراماچونی و در مقیاسی بزرگتر آنچه در فوتبال ایران نمایش داده می‌شود در قیاس با مدل جهانی‌اش را در همین تغییر تاکتیک استقلال از ۲-۵-۳ به ۲-۴-۴ بدانیم. تیم فرهاد مجیدی بعد از چند نتیجه ناامیدکننده سرانجام به این نتیجه رسید که اجرای ۲-۵-۳ مدرن استراماچونی به مربی با دانش و سطح اول فوتبال دنیا احتیاج دارد و ما با بضاعت فوتبالی خودمان در ایران بهتر است به سراغ همان روش‌های آزموده قدیمی برویم که در بهره‌بردن از آن ماهریم. برای همین هم فرهاد مجیدی بعد از چند بار تجربه کردن سیستم مدرن استراماچونی سرانجام به این نتیجه رسید که باید به سراغ سیستمی برود که از آن سر در می‌آورد. در واقع فرهاد مجیدی بین اینکه در پوست استراماچونی فرو برود و نتیجه نگیرد و اینکه خودش باشد و چند پیروزی کسب کند نهایتاً از اولی به دومی کوچ کرد و فهمید که در فوتبال بیش از هر چیزی نتیجه و سه امتیاز هاست که جایگاهش را روی نیمکت حفظ می‌کند. ضمن اینکه بازگشت به ۲-۴-۴ در فوتبال را کد ایرانی اصلاً هم پسرقت به حساب نمی‌آید؛ آن هم وقتی که در فوتبال ایران همچنان چنین سیستم‌هایی رایج است و مربی‌ها بیشتر به آن علاقه دارند. هدف استقلال حالا این است؛ یک فوتبال ایرانی بدون چشم‌انداز و در حد کسب سهمیه و یا نهایتاً قهرمانی در داخل ایران؛ بدون چشم‌اندازی به بازارهای بزرگتر و اختخارات چشمگیرتر. از این رو استقلال که در مسیر حرکت به سوی یک تیم جذاب و دلخواه پیش می‌رفت بار دیگر در مسیر معمولی شدن قرار گرفت. معمولی به این معنی که این روزها از پس بازی‌های آسان به خوبی بر می‌آید و در بازی‌های سخت به مشکل بر می‌خورد. البته که این مسأله کسی جز هواداران را آزار نمی‌دهد.

تغییر سیستم با کمترین هزینه

بازگشت به تنظیمات کارخانه

میعاد نیک

با وجود گذشت حدود ۸ ماه از فسخ قرارداد استراماچونی با استقلال و جایگزینی مجیدی، فرهاد را در استقلال بیشتر با پیراهن شماره هفت آبی و حضور در پیکان حمله تیم تهرانی به‌خاطر داریم تا استایل شیک و رسمی‌اش کنارزمین. مجیدی پس از حدود یک‌سال ناپیوسته از پذیرفتن هدایت استقلال در دو مرحله، هنوز هم در کسوت سرمربیگری آنطور که باید جا نیفتاده و همچنان هواداران استقلال او را بیشتر یک مهاجم نوک قاتل می‌دانند تا سرمربی تثوربسیں. شاید به همین علت هم باشد که فرهاد روندی سینوسی را با پسران آبی تجربه می‌کند و هنوز به یک ثبات پایدار در سبک بازی و کسب نتیجه با استقلال نرسیده است. فرهاد که پس از اخراج وینفرد شفر در سال ۱۳۹۸ هدایت موقت آبی‌ها را تا پایان لیگ هجده‌م در اختیار داشت، همان سبک بازی پیرمرد آلمانی را ادامه داد و در واپسین دیدارهای فصل قبل تغییر روند و سیستم بازی آبی‌پوشان را مدنظر قرار نداد، اتفاقی که در فصل جاری نیز تکرار شد اما کسب نتایج ضعیف توسط تیم مجیدی و دور شدن از کورس قهرمانی و کم‌رنگ‌تر شدن امیدها برای کسب سهمیه در اردوی آبی، فرهاد را وادار به عقب‌نشینی از تقلید سیستم جذاب استراماچونی کرد تا همه چیز به اصل خود بازگردد.

فرهاد که در زمان حضورش در استقلال به‌عنوان بازیکن همیشه در سیستم‌های ۱-۵-۴ یا ۲-۴-۴ بهترین نمایش‌هایش را به منصفه اجرا می‌گذاشت، این‌بار در قامت یک سرمربی و با رسیدن به بن‌بست در تقلید از سیستم ۲-۵-۳ جذاب اما دشوار سرمربی ایتالیایی، تصمیم گرفت تا بنزین جدید را با تغییر سیستم به ۲-۴-۴ همیشگی وارد باک استقلالی‌ها کند و جان تازه‌ای در ساق‌های بازیکنان آبی بدمد. شاید بروز تغییرات عظیم در تاکتیک و سیستم بازی یک تیم حین فصل و بالاخص در مقاطع حساس رقابت‌ها

اصلاً کار عقلانی و منطقی‌ای به‌نظر نرسد، اما این شوک جدی به استقلال برعکس عمل کرد و باعث شد تا نتیجه‌گیری آبی‌ها در مهم‌ترین روزهای تعیین نایب قهرمان به‌طرز خوبی بهبود یابد. استراماچونی اگر برای اجرای کردن سیستم ۲-۵-۳ خاص ایتالیایی‌اش نیاز داشت تا تمرینات خاص و زمینه‌های ابتدایی راحتی در اوایل فصل برای بازیکنان استقلال فراهم کند، فرهاد اما با کمترین هزینه و زمینه‌سازی سیستم ۲-۴-۴ را بین آبی‌ها پیاده و اجرایی کرد. فوتبال ایران به‌نوعی با سیستم‌های تک مهاجمه و دو مهاجمه مبتنی بر ۴ هافبک آداپته شده است و این موضوع را در تیم ملی زمان کارلوس کی‌روش نیز می‌توانستیم به‌وفور مشاهده کنیم. مجیدی با علم به این موضوع و با فشردن دکمه بازگشت به تنظیمات کارخانه و برگرداندن همه چیز به حالت پیش‌فرض، روی گزینه ایرانی شاگردانش حساب کرده و این اطمینان را به بهترین شکل ممکن اجرایی می‌بیند. در وجود هر کدام از بازیکنان ایرانی یک ۲-۴-۴ حسابی آمیخته شده که هر زمان سرمربی را در تنگنا ببینند، با آزادسازی آرایش چهار هافبکه و بازگشت به عقب همه چیز را تغییر می‌دهند. فرهاد که خودش خاطرات خوشی از این سیستم کلاسیک به‌عنوان بازیکن داشت، بار دیگر به سال‌های بازیگری‌اش در لباس استقلال بازگشته و با استفاده از تجارب خود و اتکاب قدرت مانور بازیکنانی همچون چشمی، کریمی، قایدی، دیاباته و مطهری در این سیستم، تیمش را به کسب مقام نایب قهرمانی و سهمیه لیگ قهرمانان آسیا نزدیک‌تر می‌کند.

البته که در فوتبال هیچ چیز بعید نیست و ممکن است استقلال تازه نفس این روزها در دیدارهای آتی شکست را نیز متحمل شود، اما با اتکاب به این سیستم و اندکی خوش‌شانسی شاید حتی آبی‌ها را روی سکوی قهرمانی جام حذفی ببینیم، علاوه بر نایب قهرمانی و کسب سهمیه آسیایی.

وقتی تیم استرا فراموش شد

استقلال مدل مجیدی

سینا فتوت

ماجرای استقلال فرهاد مجیدی بسان یک بسامد سینوسی است که در این فصل نمی‌توان آن را پیش‌بینی کرد. مربی جوانی که پس از خروج ناگهانی استراماچونی استقلال را تحویل گرفت و سعی کرد در بدو ورود دست به ترکیب دوست‌داشتنی تیم استراماچونی نزند و کپی همان تیم جذاب را در زمین پیاده کند؛ مویه موو آیتم به آیتم، استقلال تا چند هفته با همین انگاره و با باقی مانده تأثیرات مرد ایتالیایی در لیگ پیش‌رفت و پیش و کم موفق بود، اما هر چه به جلو رفتیم، آموزه‌های استرا رنگ باخت و تیم به دست‌انداز افتاد. تیمی که کپی رنگ و رورفته‌ای از استقلال هیجان‌انگیز نیم فصل اول بود.

استقلال بعد از تعطیلات کرونایی لیگ را سینه‌خیز آغاز کرد اما بعد از چند هفته وقت تلف کردن، مجیدی تصمیم گرفت تاکتیک آشنای استراماچونی را کنار بگذارد و استقلال را با تاکتیک و مدل خودش به زمین بفرستد. استفاده از ۴ دفاع به جای ۳ دفاع سبک ایتالیایی کلاسیک مهم‌ترین تغییر استقلال بود. تیمی که حالا در هفته‌اخیر به سبکی بازی می‌کند که مجیدی آن را بلد است و از همین رو با پیروزی و موفقیت آشتی کرده.

مجیدی حالا کم‌کم می‌خواهد تیم خودش را بسازد. در واقع استقلال استراماچونی رویایی بود که استقلالی‌ها چند هفته‌ای تجربه کردند و دیدند به کمک یک مربی در کلاس واقعی جهانی می‌شود چه فوتبال زیبایی ارائه داد و چه رویایی‌ای بافت و بعد هم این دوران خوش کوتاه مدت هاست تمام شده. حالا دوران مجیدی آغاز شده و او باید استقلال را همان گونه‌ای بسازد که بلد است و می‌تواند.

اگر فرهاد مجیدی بتواند تیمش را در لیگ دوم و در جام حذفی قهرمان کند، کارنامه فصل اول او می‌تواند راضی‌کننده باشد و البته تکان دادن اواز استقلال سخت می‌شود.